

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Acesium nouatianorum Episcopum Imperator ad concilium
vocaerat. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

existimaueris, vel ad decus illustriores, vel accommodatio-
res ad diuturnitatem fore. Cum eas summatim tecum confi-
deraueris, fac ad nos diligenter perscribas: vt cum ex literis,
tuis, quibus rebus opus fuerit, in tellexerimus, vndique eæ-
dem illo comportari possint. Nam locus ille, qui totius or-
bis terrarū facile primas tenet, omnibus ornamentis merito
illustrandus est. Testudinem verò sanctuarij laqueatam,
ne facere, an alio quodam fabricæ genere extruere placeat,
abs te certior fieri velim, Quod si laqueata fiat, scite quoq;
inaurari poterit. Restat igitur, vt tua sanctitas illis, quorum
iudicio, vt supra dictum est, rem permisimus, quibus opera-
riis, quibus artificibus, quibus denique sumptibus opus fu-
erit, quàm celerrimè significet: quin etiam nos non solum
de columnis, aliisq; partibus ex marmore conficiendis, ve-
rùm etiam de testudinis laquearibus (si modo illud fabricæ
genus pulchrius esse censeas) quàm primum certiores fa-
cias. Deus te frater charissime, diu seruet incolumem.

Alias quoque epistolas Imperator contra Arium, & eius o-
pinionis fautores, magis populari ac fusa scribendi ratione
composuit: quas quidem, quo eius amentiam falsus mor-
deret, & lepida dissimulationis specie acrius pungeret, in
singulis ciuitatibus passim diuulgādas curauit. Literas præ-
terea scripsit ad Nicomedenses, quibus in Eusebiū & The-
ognidem grauitè inuectus est: Eusebium autem propter
versutiam & improbitatem vehementer reprehendit, nimi-
rum quod non solum Arianismi fordibus se infecisset, ve-
rùm etiam, tum partibus Licinnij tyrāni antea fauisset, tum
suis conatibus per insidias restitisset. Eos igitur hortabatur,
vt alium episcopum pro eo deligerēt. Verùm epistolas eius
de hisce perscriptas, quoniam prolixiores sunt, hoc loco po-
nere superuacaneum esse iudicauī: præsertim cum illis, qui
earum desiderio teneantur, pro arbitratu eas tum conqui-
rendi, tum perlegendi copia sit. Atque hæc quidem ha-
ctenus.

*Quod Acesium nouatianorum Episcopum Impera-
tor ad concilium vocauerat. CAP. VII.*

Imperatoris verò studium, quo ad pacem tuēdam tanto-
pere incumbēbat, me mouet, vt rei alterius eius concilio
gestæ

gestæ mentionem faciam. Quoniam concordia ecclesiæ permagnam curam habebat, Acesium sectæ Nouatianorum episcopum, ad concilium accersuit. Ac postquam decisio de fide à concilio, cum in commentarios relata, tum subscriptionibus confirmata erat, Imperator sciscitatur ab Acesio, utrum ipse & eidem fidei, & decreto quoq; de festi Paschatis obseruatione constituto assentiretur. Tum ille, nihil noui, inquit, ô Imperator, concilium decreuit statuitq;. Nam antiquitus à primis ecclesiæ iactis fundamentis, & ab Apostolorum temporibus, eandem fidei decisionem deriuatam fuisse, & idem tempus festi Paschatis celebrandi obseruatû accepi. Rursus cum Imperator quæreret, quid causæ esset, cur se à communione segregasset, Ille res regnante Decio gestas, & quæ persecutione ingruente acciderant, pro se citauit, exquisitamq; seueri cuiusdam Canonis obseruationem in medium adduxit: nimirum eos, qui post baptismum in illud peccati genus, quod sacrosanctæ scripturæ peccatum ad mortem appellât, delapsi fuissent, non debere diuinorum mysteriorum fieri participes, sed ad pœnitentiam cohortâdos, & remissionis spem, non à sacerdotibus, sed à Deo, qui & potest, & auctoritatem habet peccata remittendi, expectandam. Quæ cum dixisset Acesius, Imperator sic illum denuo affatus est: Erigito tibi scalam Acesi, & ad cælum solus ascendito. Istud factum, neque Eusebius cognomento Pamphilus, neq; quisquam alius scriptor aliquando literis prodidit: sed ipse à viro minime vano, qui ætate admodum prouecta erat, eaq; quæ in concilio gesta ipse viderat, commemorabat, equidem accepi. Vnde etiam coniecturam facio, idem illis contigisse, qui hoc silentio prætermiserunt, quod alijs plerisq;, qui ad historiam scribendam omne suum studiû & operam conferunt. Nam isti non pauca missa faciunt, vel studio partium, quibus nimium fauêt, adducti, vel ut certis hominibus gratificentur. Sed de Acesio satis multa.

*De Paphnuso Episcopo, & Spyridione Cy-
priorum Episcopo. CAP. VIII.*

Quoniam antea sum pollicitus me Paphnutij, & Spyridionis mentionem facturû, hoc loco tēpus opportunû